

CONTE P 4 – UN BERENAR MOLT ESPECIAL

Era una tarda de finals de setembre i feia molta calor!! Hi havia el Nen, la Nena, el Pagès i el Negre avorrits com ostra perquè ningú sortia al carrer.

Tot d'una van decidir anar als horts on es van trobar la iaia fent la becaïna i l'Avi plantant tomaqueres.

- Què feu per aquí baix canalla!! -va dir l'avi.
- Estem avorrits.... no sabem pas que fer!! -va dir el Negre.
- Doncs desperteu la iaia a veure si té alguna idea.
- I no s'enfadarà si la despertem???
- digué el Nen.
- No home no!! Que és molt bona - exclamar el Pagès.

La Nena tota trapella es va atansar a poc a poc fins a l'orella de la iaia i li va dir:

- Uuuuuuuuuuhhhhhh!!!!!!!
- I ai quin espant, que n'ets de poca solta!!!
- Què feu per aquí baix canalla!!! - cridà la iaia.
- Estàvem avorrits i hem vingut a veure-us. Què podríem fer per passar la tarda iaia? - preguntar la nena.
- Doncs tinc una gran idea!!! Ajudeu-me a collir tomàquets, carbassons, cebes i albergínies i després podríeu fer unes coques de recapte per berenar!!!
- Si, si, si quina gran idea!!!! -va dir el negre
- Som-hi nens agafeu els cistells que l'avi us donarà un cop de mà.
- Mireu quins tomàquets més vermells!!! Això si que són tomàquets - afirmà el pagès.
- Jo vaig a collir les albergínies - va dir el negre.

Al cap d'una estona, quan els cistells estaven ven plens el nen va dir:

- I ara què en farem de tot això? Com carai es fan les coques de recapte?

L'àvia, com sempre, que tenia molt bones idees els va dir que anessin a casa del cuiner amb tots els ingredients que ell, els donaria un cop de mà.

Així ho van fer: tots plegats i carregats fins al capdamunt van començar a caminar fins arribar a casa del cuiner.

- Ja hem arribat!!!! - va dir el negre tot cansat.

El nen va trucar el timbre i...

- Qui demana!!
- Hola cuiner ens ha dit la iaia que potser tu ens ajudaries a fer unes coques de recapte!!! Portem tots els ingredients

- O i tant!!!! Passeu!!!

El cuiner va mirar dins el cistell i va veure els tomàquets, les albergínies, les cebes... però va veure que faltaven alguns ingredients com l'oli, la sal, la farina i els ous.

- Aquí us falten ingredients!! Aneu a la veïna , la Dida i li pregunteu si té ous i farina que d'oli i sal ja en tinc jo.

El nen va dir que ja hi anava ell. Va trucar al timbre i la Dida va sortir pel balcó.

- Hola noi que t'expliques?
- Que em donaríeu ous i farina que estem fent unes coques de recapte a casa del cuiner ?
- O i tant!! Ara mateix t'ho baixo!
- Adéu Dida, moltes gràcies . Quan estiguin fetes estàs convidada a berenar.

Al sortir el nen es va trobar el Mandarí i el Moro que pujaven per la costa.

- Hola - va dir el nen - Estem preparant un berenar, voleu venir?
- I què prepareu? - va dir el Moro
- Doncs estem fent unes coques de recapte.
- Que bo!!! Doncs jo portaré pastes dolces del meu país.
- Si, si!! Que estan molt bones. I jo m'encarrego de la música!!! - va dir el Mandarí tot content.

El nen va anar a casa del cuiner i els va dir que havia convidat a la Dida, al Moro, al Mandarí...

Així doncs tots van decidir fer un berenar a la plaça Major i convidar a tots els seus amics.

Les coques ja sortien del forn amb una pinta espectacular. Només faltava pujar-les a la plaça i convidar a tota la gent.

Un cop a la plaça , amb les coques, les pastes dolces i la música es sentia tant rebombori que el municipal va sortir de l'ajuntament.

- Què és aquest rebombori!!! - va dir el municipal a lloms del seu cavallet.
- Hem preparat un berenar per tots aquells que vulguin venir!!! – contestà la nena.
- Això fa molt bona pinta!!!

Es tanta la gent que venir a la plaça Major que el municipal va haver de tallar el trànsit i deixar la plaça lliure per poder-hi menjar , ballar i fer-hi molta , molta gresca.

I conte contat, ja s'ha acabat!!!!